

קם רבי שמואון בראשונה, פמח ואמר: פנא פנא, השמר לך, הרי הקלע לגביך, זו השכינה, ובה נזרכו שלוש אבניים, שהם שלוש טפות של הרים העליונות, שהן יי' יי', ונכללו בחקמה בתבוננה ובברעת.

אמר לו: רבי, שים בפלע קנק, שהרי הקשת לגביך, שהיא אות הברית, השמר מהחצים שלו, שהם שלש ר' ר', שעולים שמונה עשרה בחשבון, וזה ס"י העולמים.

קם הפעם השני ואמר לו: הרי פנא שמשיע לך, ברמה, שהוא כלול מאربع פרשיות, וזה ר' שהוא העמוד האמצעי כולל שלוש מבות היחור, ומאותים ארבעים ושמונה מכות שנאמר בו ושים בפלע קנק.

שהרי קרני פאה אצלך, שהם שני נבייאי אמת, עליהם נאמר אצמיים קרון לדוד, ומאתמיים קרון ישועה. מצד של השכינה נקרא קרני פרה, מצד של השור - וקרני ראם קרני רם, והם משיח ראשון ושני י' ר', בית ראשון ושני ה"ה.

ושכינה נוטלה בגדי מלוכה מ阿森דרפה ונצבעת בה, ונקרעת אדם פרה אדרפה תמיימה, אדרפה וدائית מצד הגבורה, תמיימה מהצד של אותו שנאמר בו התהלהך לפני ואני והיה תמים, אשר אין בה מום מצד של יעקב שאין בו פסלה, שנאמר בו ויעקב איש פם, יעקב שלמעלה, ובdomoto יעקב שלמטה. אשר לא עליה עלייה על, משעבור הגלות, בגל של היא נקרעת שכינה העליונה, ולא עוד, אלא שהיא נקרעת שבת, שהיא אסורה במלאה, מושם שנקרעת חרות.

בגין דתקיריאת חרות.

קם רבי שמואון בקדמיתה פמח ואמר, פנא פנא אסתפר לך, דהא קירטה לגביך, ודא שכינטא, ובה איזדריקו תלת אבןין, דAINON, תלת אבןין ר' ר' יי' ר' יי', ואתקפלייו בחקמה בתבוננה ובברעת.

אמר ליה רבי שים בפלע קנק, דהא קשṭא לגביך דאייהו אות הברית, אסתפר מגירין דיליה, דAINON תלת ר' ר' ר' דסקיןין ס"י בחושבן, ודא ח"י עלמין.

קם פנא תניינא ואמר ליה, הא פניא דמסיע ע לך, ברומחא דאייהו כלילא מארבע פרשין, ודא ר' דאייהו עמודא דאמצעיתא, כליל שית תיבין דיחודא, ורמ"ח תיבין דאתפר ביה (במדבר כד כט) ושים בפלע קנק.

דהא קרני פאה לגביך, דאנון פרין נבייאי קשות, עליהו אסתפר (תהלים קלב יז) אצמיים קרון לדוד, ומאתמיים קרון ישועה מפטרא דשכינטא אתקרי קרני פרה, מפטרא דשור (דברים לג יז) וקרני ראם קרני רם, וAINON משיח ראשון ושני י' ר', בית ראשון ושני ה"ה.

ושכינה נטלא פורפירא מאשא סומקא ואצטבעת בה, ואתקיריאת סומקא פרה אדרפה תמיימה (במדבר יט ב), אדרומה ודאי מפטרא דגבורה, תמיימה מפטרא דההוא דאתפר ביה (בראשית י א) התהלך לפני והיה תמים, אשר אין בה מום מפטרא דיעקב דלית ביה פסולת, דאתפר ביה (שם כה כז) ויעקב איש פם, יעקב דלעילא, ובידיוקניה יעקב דלמתא, אשר לא עליה עלייה על (במדבר יט ס) משעבודא דגלוותא, בגין דאייהי שכינטא עלאה התקיריאת, ולא עוד אלא דאייהי התקיריאת שבת, דאייהי אסור במלאה,